

На занаятъ.

нтонъ Цвѣтковъ, отъ село С., свѣрши IV отдѣление. Той е дѣте на бѣдни родители. Баща му не може да го издържа да слѣдва въ класоветѣ. Колко се искаше на Антона да ходи още въ училището! . . . . . Мѣчно, много мѣчно му стана когато всички дѣца отново се прибраха въ училището.. А най-вече му бѣ тѣжно за другаритѣ, съ които прѣкара тѣй весело, тѣй хубаво цѣли четири години.

Но нѣмаше какво да се прави. У тѣхъ сѣ петъ дѣца, които искатъ да се поддържатъ и прѣхранватъ. Ето защо родителитѣ му го дадоха на единъ майсторъ-обущаръ, да се учи на занаятъ.

Припаса Антонъ пристилката и започна работа. Отъ тъмни зори до късно вечеръ, работѣха на дюгена. Той съ голѣмо внимание извършваше всичко каквото му даваха да работи.

Тукъ на Антона бѣ по-лесно, отъ колкото въ училището. Ала все нѣщо му бѣ тежко на душата, мѣчеше го нѣщо . . . . Той мислѣше за